

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/178/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114209414
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114209414.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa L. S. U., s.r.o, so sídlom X., L. XX, N.: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. H. S., s.r.o., so sídlom X., L. 25, proti odporcovi W. T., bytom T.-I., T., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu občianske združenie P. so sídlom X., zastúpený JUDr. L. o zaplatenie 1.090,09 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. januára 2016, č.k. 17C/193/2014-34, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu z m e ň u j e tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu konania - trov právneho zastúpenia vo výške 138,90 eur, na účet advokáta JUDr. L. L., č.ú.: U XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, vedený v U. X. a.s., do troch dní.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa výrokom I. návrh vo veci samej zamietol, výrokom II. nepriznal náhradu trov konania odporcovi a výrokom III. nepriznal náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 1.090,09 eur s úrokom z omeškania a trov konania, z dôvodu, že s odporcom dňa 19.03.2007 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver v sume 1.792,47 eur a odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnutý úver v 36 pravidelných mesačných splátkach vo výške 99,58 eur v termínoch splatnosti podľa dohodnutého splátkového kalendára. Na základe žiadosti odporcu sa dohodli na odklade splátok č. 9 až 11 a tieto sa odporca zaviazal splatiť ako splátky č. 37 až 39. V súlade s ustanovením zmluvy poskytol navrhovateľ odporcovi revolving dňa 23.01.2009 vo výške 2.389,92 eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť v 24 mesačných splátkach vo výške 99,58 eur v termínoch splatnosti podľa nového splátkového kalendára. Odporca sa dostal do omeškania pri 3. splátke. Do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka zaplatil odporca navrhovateľovi len sumu 4.884,71 eur. Vzhľadom k tomu, že odporca bol v omeškani s úhradou splátky č. 53 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. okamžitú splatnosť úveru ku dňu 13.12.2011. Z odôvodnenia ďalej vyplýva, že dňa 16.09.2014 vstúpil do konania na stranu odporcu vedľajší účastník, a to Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, ktorý dňa 05.12.2014 v písomnom vyjadrení uviedol, že zmluva uzatvorená medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou, pričom poukázal na neplatnosť neprijateľnej inkorporačnej doložky netransparentne uvedenej menším písmom než zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Táto doložka nemohla privodiť viazanosť zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere. Poukázal aj na výšku ročnej úrokovej sadzby revolvingu prevyšujúcej 30 %, čo sa prieči dobrým mravom. Z uvedeného dôvodu je dohoda o výške úroku za úver neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov aj preto, že v zmluve nie sú uvedené náležitosti podľa ods.2 písm.a/,

b/, d/ až j/, k/, l/. Odporca navrhovateľovi zaplatil spolu sumu 4.884,71 eur, tým zanikla povinnosť odporcu vrátiť finančné prostriedky v celej žalovanej výške. Navrhovateľ nepredložil dôkaz, ktorý by preukazoval riadne a platné uzatvorenie zmluvy o úvere dňa 23.01.2009 vo výške 2.389,92 eur, ktorý by bol odporca povinný splatiť v lehote 24 mesiacov v splátkach po 99,58 eur. Predložená úverová zmluva, označená ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, nie je dôkazom o uzatvorení ďalšej uvedenej úverovej zmluvy. Preukázal iba uzatvorenie úverovej zmluvy zo dňa 19.03.2007 s výškou úveru v sume 54.000,-Sk, teda 1.792,47 eur. Odporca pritom navrhovateľovi celkovo splatil sumu 4.884,71 eur, ako to uviedol samotný navrhovateľ, pričom podľa predloženej úverovej zmluvy mal čerpať úver vo výške 1.792,47 eur a vrátiť mal navrhovateľovi sumu 3.584,94 eur, teda 108.000,-Sk. Okrem toho súd prvého stupňa dospel k záveru, že v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (v jej texte) absentuje údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ale najmä údaj o výške úroku. Ním nie je údaj o RPMN. S tým je spojený zákonný následok, že od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vo vzťahu k výške RPMN za úver 69,59 % ročne, súd prvého stupňa dospel k záveru, že takáto výška odplaty za poskytnutie úveru je v rozpore s dobrými mravmi. Vo vzťahu k Zmluvným dojednaniám zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti L. U. s.r.o. (t.j. obdoba všeobecných zmluvných podmienok), súd prvého stupňa uviedol, že tieto sú napísané fakticky nečitateľným písmom keďže veľkosť písma je minimalizovaná tak, že je nečitateľné bez použitia optických pomôcok, napr. lupy. Zmluva o (revolvingovom) úvere v prejednávacom prípade tak nielenže nespĺňa nevyhnutné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch, ale ako taká bola uzatvorená v rozpore so zákonom, nakoľko bola uzatvorená za použitia nekalej obchodnej praktiky. Odporca nemal primeranú, reálnu možnosť na oboznámenie sa so zmluvnými podmienkami, tieto jej neboli jasným, čitateľným a zrozumiteľným spôsobom poskytnuté. Z uvedeného dôvodu návrh zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporca bol v konaní plne úspešný. Vzhľadom k tomu, že odporca si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnil, súd mu ho nepriznal. Vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu súd prvého stupňa uviedol, že ustanovenie § 93 ods.4 Občianskeho súdneho poriadku mu priznáva rovnaké práva a povinnosti aké má účastník, t.j. ak má účastník právo na náhradu trov konania, také isté práva má aj vedľajší účastník. V danej veci, ak má odporca právo na náhradu trov konania, má toto právo aj vedľajší účastník na jeho strane. Súd prvého stupňa však zároveň skúmal aj účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Poukázal na to, že vedľajší účastník je združením na ochranu spotrebiteľa, preto musí byť zo svojej podstaty odborníkom na podporu a ochranu záujmov práv spotrebiteľa. Je samozrejmé, že relevantnú, skutočnú ochranu práv spotrebiteľov môže poskytovať len odborne vzdelaný personál, znalý všeobecne záväzných právnych predpisov a judikatúry súdov. Suplovať plnenie tejto úlohy udelením plnomocenstva advokátom v občianskom súdnom konaní sa však súdu javilo ako účelové. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom v tomto konaní nebolo účelné, najmä vzhľadom k písomnému vyjadreniu, ktoré vedľajší účastník urobil v konaní - išlo o posúdenie právne a skutkovo nenáročného, pričom identické vyjadrenie právny zástupca vedľajšieho účastníka zasiela v desiatkach prípadov, ktoré prejednáva konajúci súd. Teda toto vyjadrenie mohol urobiť vedľajší účastník aj bez svojho právneho zástupcu. V danom prípade si právny zástupca vedľajšieho účastníka uplatnil právo na náhradu trov konania za dva úkony právnych služieb. Išlo o prevzatie zastúpenia a o písomné vyjadrenie k návrhu. Ako je uvedené vyššie, pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí súd vždy posúdiť aj účelnosť vzniknutých trov, pričom na tejto skutočnosti nič nemení právo účastníka, resp. vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť advokátom. V opačnom prípade vzniká legitímna pochybnosť o tom, či právo dať sa zastúpiť nie je iba zneužitím tohto práva, ktorého cieľom je získanie peňažného plnenia, v podobe priznaných trov právneho zastúpenia, a to aj s ohľadom na okolnosti, ktoré sú uvedené vyššie. Z uvedených dôvodov vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník proti výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu. Poukázal na to, že vo svojom vyjadrení poukázal na viaceré nedostatky zmluvných dojednaní, pričom poukázal na to, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a že dohoda o výške úrokov a odmeny za poskytnutie úveru sa prieči dobrým mravom a preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná. Z uvedeného dôvodu považoval uplatnené trovy právneho zastúpenia za účelne vynaložené a preukázané. Na podporu svojich tvrdení poukázal najmä na uznesenie NS SR sp. zn. 6 Mcdo 5/2013, ako i 4MCdo/16/2014, nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 457/2014-27 zo dňa 15.10.2014 ako i početné rozhodnutia iných krajských súdov. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd rozsudok

súdu prvého stupňa vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal k náhrade trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi, a to vo výške 138,90 eur.

Odporca ani navrhovateľ sa k podanému odvolaniu vedľajšieho účastníka písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej časti vo výroku III. o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 zák. č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že povinnosť nahradiť trovy konania sa spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci, pričom čiastočný úspech vo veci zakladá nárok na pomerné rozdelenie náhrady trov konania alebo na to, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Čiastočný úspech súd musí skúmať so zreteľom na uplatnený nárok, najmä z aspektu právneho dôvodu žaloby, t.j. skutkového stavu a právnej normy, ktorá sa mala použiť alebo sa použila pri rozhodovaní vo veci samej.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom neúspešne domáhal voči odporcovi zaplatať istiny v sume 1.090,09 eur s príslušenstvom. Z uvedeného vyplýva, že na strane plne úspešného odporcu vznikol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Keďže odporcovi preukázateľne žiadne trovy v prvostupňovom konaní nevznikli, súd prvého stupňa mu ich náhradu v súlade s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal.

O trovách vedľajšieho účastníka, ktorý do konania vstúpil a trovy si riadne uplatnil a vyčíslil, však súd prvého stupňa rozhodol tak, že mu náhradu trov konania proti navrhovateľovi nepriznal. Svoje rozhodnutie založil na závere, že v danom prípade bolo právne zastúpenie vedľajšieho účastníka a trovy s ním spojené, neúčelné. Odvolací súd sa však s rozhodnutím súdu prvého stupňa v tomto smere nestotožnil.

Podľa názoru odvolacieho súdu vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - odporcu. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil dňa 22.09.2014, a dňa 05.12.2014 doručil súdu kvalifikované písomné vyjadrenie, v ktorom vzniesol námietky týkajúce sa absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, uvedenie časti textu zmluvy menším písmom, ako aj neprimeranosť výšky úrokov a poplatkov za poskytnutie úveru. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozsudku, tieto skutočnosti boli podstatné vo vzťahu ku konečnému rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu. Odvolací súd preto považoval vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia za účelne vynaložené a nevidel žiadny dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho stúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Vedľajší účastník si v súlade s ust. § 10 ods. 1, § 13a ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov, v prvostupňovom konaní správne uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 138,90 eur. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci 1.090,09 eur, odmena za 1 úkon právnej služby predstavuje sumu 61,41 eur. Odmenu si vedľajší účastník uplatnil za 2 úkony právnej služby 1/ prevzatie a príprava zastúpenia a 2/ písomné vyjadrenie vo veci samej á 61,41 eur + 2x režijný paušál á 8,04 eur, čo je celkovo 138,90 eur.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu podľa § 220 O.s.p. zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal na náhradu trov právneho zastúpenia v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. vo výške 138,90 eur.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1, 2 O.s.p., kedy úspešnému vedľajšiemu účastníkovi v konaní náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko tento si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .